

тѣхъ, уплашени отъ шумното имъ появяване, плуватъ и реватъ, бѣгатъ три грамадни рѣчни коня. Отъ височината на дърветата две дългоухи маймуни гледатъ тая шумна сцена. Въ жгъла надѣсно, въ папирусовия гжсталакъ е скрито ято бѣли птички. Тѣзи птици сж благодетели на слоноветѣ и крокодилитѣ. Никое животно, никой хищникъ не измжчва презъ тежкото лѣто слона така, както множеството насѣкоми. Това сж особени мушици, отъ рода на москититѣ, които на рояци се виятъ около слоноветѣ. Презъ известно време на годината тѣ се завиратъ въ всички пукнатини на кожата му. Тѣ покриватъ голѣмитѣ му уши, смучатъ кръвь отъ тѣхъ, и горкиятъ гигантъ е безсиленъ да се отърве отъ тѣзи омразници. Той маха дългия си хоботъ, но не може да ги достигне въ всички пукнатини и дипли на дебелината си кожа. Той се хвърля въ водата, като се надѣва тамъ да намери спасение. Но тукъ го посрѣщатъ други врагове. Тукъ се въдятъ множество малки пиявици. Изгладнѣли, тѣ се нахвърлятъ върху нещастното животно и се впиватъ въ диплитѣ на кожата му.

И ето отъ всичкитѣ тия врагове и мжчители избавя слона тази малка бѣла птица, която е неговъ вѣренъ сплтникъ и избавитель. Нѣкакъ чудно, необикновено е да гледашъ тѣзи малки птички, които спокойно подскачатъ по широкия грѣбъ на слона и пѣргаво кълвятъ мушицитѣ, пиявицитѣ и всички малки паразити.

Слоноветѣ живѣятъ на голѣми стада отъ 50—100 дори и 200 глави. Тѣ сж привързани единъ къмъ другъ. Всѣки обича другаря си, както себе си. Тѣ живѣятъ въ своето стадо мирно, избѣгватъ всѣко нападение, скарване и закачка. Тѣ доживяватъ дълбока старость — 150 до 200 години.

Но не всички слонове живѣятъ на стада: срѣщатъ се и така наречени самотници, които често нападатъ и опустошаватъ трѣстиковитѣ плантации. Понѣкога тѣ сж много зли и сж опасни за човѣка. Тѣ нападатъ съ ужасна ярость и всѣватъ страхъ въ околното население. Така, напр., преди четиридесетъ и нѣколко години близу до Джабалпуръ, въ Индия, скиталъ слонъ, който всѣлъ ужасъ въ цѣлото население, защото умъртвилъ нѣколко души, додето, най-после, двама английски офицери сполучили да го убиятъ.

Единъ пжтешественикъ разказва, че въ подножието на Хималаитѣ често се срѣщатъ такива луди слонове, много отъ които сж опасни за населението както тигритъ-людояди. Нападайки на всичко, което се движи по пжтищата, често пжти ставатъ причина да замира всѣкакво движение.

* * *

Слонътъ е умно животно. За доказателство на неговата разсждливостъ, предвидливостъ и предпазливостъ, англичанинътъ майоръ Скиннеръ, ловець-естественикъ, разказва следния случай изъ живота на индийския слонъ.

Той узналъ, че близу до лагера имъ пасе голѣмо стадо слонове и се скрилъ въ шумака на грамадно дърво, недалече отъ едно езерце, кждето предполагалъ, че слоноветѣ ще дойдатъ на водопой. Той не се излѣгалъ въ предвиждането си.